

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Barbory Berkové a soudkyň JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a Mgr. Jany Volkové ve věci

žalobce: **doc. JUDr. F. M., LL.M., Ph.D.,**
bytem U S. 262, M.

proti
žalovanému: **Obecní úřad Velký Týnec**
sídlem Zámecká 35, 783 72 Velký Týnec

za účasti: **V. V.**
bytem U S. 263, M.

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 4. 2019, č. j. VT-726/2019, ve věci
společného souhlasu,

takto:

I. Rozhodnutí Obecního úřadu Velký Týnec ze dne 24. 4. 2019, č. j. VT-726/2019,
se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 3 000 Kč do
30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaný vydal na základě oznámení osoby na řízení zúčastněné (dále jen „stavebník“) dne 24. 4. 2019 pod č. j. VT/726/2019 společný územní souhlas a souhlas s provedením

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

ohlášeného stavebního záměru „*Stavební úpravy RD X na pozemku parc. č. X (zastavění plocha a nádvoří) v katastrálním území X*“ (dále jen „Souhlas“). Obsahem stavebního záměru jsou stavební úpravy hospodářského křídla rodinného domu č. p. X, rozšíření přízemí rodinného domu a vybudování nástavby (výstavba druhého nadzemního podlaží).

2. Žalobce se žalobou podanou dne 24. 6. 2019 domáhal ochrany před nezákonným zásahem správního orgánu. Požadoval, aby soud určil, že je Souhlas nezákonný, aby zakázal žalovanému vycházet z něj ve svém úředním postupu a přikázal mu obnovit stav před zásahem tak, že bezodkladně předloží spis nadřízenému správnímu orgánu s podnětem k provedení přezkumného řízení.
3. Žalobce uvedl, že k vydání Souhlasu nebyly splněny zákonné podmínky, jelikož nedal, jakožto vlastník sousedních pozemků parc. č. X a X a na pozemku parc. č. X stojící stavby č. p. X, k umístění a realizaci záměru stavebníka svůj souhlas ve smyslu § 96 odst. 3 písm. d) a § 105 odst. 2 písm. f) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů. Jelikož žalovaný zastává názor, že žalobce není účastníkem řízení, představuje dle žalobce nezákonný zásah do jeho práv i skutečnost, že mu žalovaný neumožnil nahlédnout do spisu a seznámit se s příslušnými podklady. Stavebník dle žalobce pro umístění záměru účelově vyčlenil pozemek parc. č. X z původního pozemku parc. č. X, který má společnou hranici s pozemkem žalobce parc. č. X, aby žalobce pozbyl postavení mezujícího souseda a nemohl se účastnit schvalovacích řízení. Z téže představy vycházel dle žalobce i žalovaný, který mu ústně sdělil, že jeho souhlas se záměrem nevyžadoval právě pro neexistenci společné hranice pozemků. Žalobce však poukázal na to, že v judikatuře Ústavního soudu i Nejvyššího správního soudu je pojem „soused“ vykládán tak, že se nemusí jednat jen o vlastníky mezujících nemovitostí, podstatné je, zda není možné vyloučit, že by vlastník i vzdálenější nemovitosti mohl být zamýšleným stavebním záměrem dotčen na svém vlastnickém právu. Zdůraznil, že odstup jeho pozemků a budov od pozemku, na němž má být záměr realizován, je minimální a že realizací záměru dojde k zásahu do jeho práva na soukromí a pohody bydlení, neboť stavebník získá realizací záměru přímý vhléd do obytných místností v domě žalobce a bude moci s ohledem na krátkou vzdálenost bez obtíží sledovat dění v něm. Soukromí a tzv. pohoda bydlení dle žalobce odpovídají místním poměrům, neboť jde o řadové domy, které přímý vhléd do místností sousedů neumožňují. Soukromí zajišťuje zeď na hranici pozemků, která však vybudováním druhého nadzemního podlaží na domě stavebníka přestane plnit svůj účel. Z uvedeného dle žalobce vyplývá, že dotčení jeho práv záměrem není vyloučeno, naopak je jisté, že by k takovému dotčení skutečně došlo. Stavebník byl proto povinen k ohlášení připojit souhlas žalobce, a pokud tak neučinil, je žalovaným vydaný Souhlas nezákonný.
4. Usnesením ze dne 29. 11. 2019, č. j. 65 A 43/2019-23, vyzval soud žalobce s ohledem na judikaturní vývoj k úpravě žaloby. Žalobce žalobu upravil podáním došlým soudu dne 2. 1. 2020 tak, že navrhl, aby soud Souhlas, jakožto rozhodnutí ve smyslu § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), zrušil.
5. Žalovaný se k obsahu žaloby nevyjádřil.
6. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s. ř. s. Vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl ve věci bez jednání.

7. Před věcným vypořádáním žalobních bodů považuje krajský soud za nezbytné vyjádřit se k procesnímu postupu žalovaného. Žalovaný zaslal dne 29. 7. 2019 soudu podání, v němž uvedl, že využije postupu dle § 62 s. ř. s. a předloží žalobou napadený Souhlas k přezkumu nadřízenému správnímu orgánu, Krajskému úřadu Olomouckého kraje. K dotazu soudu ze dne 16. 10. 2019 žalovaný v dalším podání ze dne 29. 10. 2019 uvedl, že předkládá na výzvu soudu správní spis a po obdržení rozhodnutí krajského úřadu předloží toto rozhodnutí soudu. Krajský úřad však podáním ze dne 5. 11. 2019 k výzvě soudu sdělil, že žádný podnět k přezkumnému řízení ve věci Souhlasu neobdržel, a proto přezkumné řízení nevede. Dne 7. 11. 2019 žalovaný (jeho vedoucí, Ing. Jaroslav Trnečka) soudu k jeho dotazu telefonicky sdělil, že nadřízenému orgánu předloží spis k přezkumnému řízení dne 11. 11. 2019. Dne 20. 11. 2019 zaslal soud žalovanému dotaz, zda již podnět k přezkumnému řízení krajskému úřadu předal. Žalovaný neodpověděl. Usnesením ze dne 30. 1. 2020, č. j. 65 A 3/2019-32, soud žalovaného opětovně vyzval k předložení správního spisu (dne 29. 10. 2019 předložil žalovaný pouze některé listiny) a vyzval jej k vyjádření ke změně žalobě. Dne 13. 2. 2020 žalovaný předložil soudu správní spis, k žalobě se nevyjádřil. E-mailem ze dne 14. 5. 2020 se soud dotázal krajského úřadu na stav přezkumného řízení, ten však opětovně sdělil, že mu žádný podnět doručen nebyl. Krajský soud proto nařídil žalovanému věc krajskému úřadu neprodleně předložit. Žalovaný tak učinil až dne 19. 5. 2020. Dne 19. 6. 2020 bylo soudu doručeno sdělení č. j. KUOK67827/2020, jímž krajský úřad sdělil žalobci, že jeho podání nazvané „*Námítky proti nezákonnému zásahu a odvolání proti územnímu souhlasu s provedením ohlášeného stavebního záměru*“ ze dne 16. 5. 2019, které bylo doručeno žalovanému téhož dne a které se nachází ve správním spise, posoudil dle jeho obsahu jako podnět k přezkumnému řízení ve věci Souhlasu, avšak toto řízení nemohl zahájit, neboť mu bylo uvedené podání žalobce doručeno žalovaným teprve dne 19. 5. 2020, tj. po uplynutí jednoleté lhůty, ve které lze přezkumné řízení dle § 96 odst. 4 ve spojení s § 96a odst. 3 stavebního zákona zahájit, běžící od nabytí právních účinků Souhlasu Tato lhůta marně uplynula dne 25. 4. 2020.
8. Z uvedeného vyplývá, že ačkoli žalovaný dne 16. 5. 2019 obdržel podání, v němž žalobce označil vydaný Souhlas za nezákonný z týchž důvodů jako v žalobě, nepředložil je nadřízenému orgánu, ačkoli se podle jeho obsahu jednalo o podnět k přezkumnému řízení, a ani jakkoli jinak na ně nezareagoval. Nadřízenému orgánu předložil žalovaný spis s podnětem k přezkumnému řízení teprve po několika urgencích soudu, ačkoli již dne 29. 7. 2019 z vlastní iniciativy sdělil, že právě tento krok učiní, aby ve smyslu § 62 s. ř. s. žalobce uspokojil a akceptoval lhůtu k tomu soudem stanovenou. Následně žalovaný v říjnu 2019 nepravdivě soudu sdělil, že mu zašle rozhodnutí krajského úřadu ve věci přezkumného řízení, ačkoli podnět ani spis krajskému úřadu nepředal. Poté v listopadu 2019 znovu přislíbil předložení věci krajskému úřadu a opětovně tak neučinil.
9. Popsaný postup žalovaného považuje krajský soud za zcela rozporný s principem dobré správy. Žalovaný postupoval liknavě, vůči žalobci přezíravě a o způsobu, jakým hodlá s podnětem k přezkumnému řízení naložit, soudu opakovaně lhal, což se neblaze odrazilo jednak v délce soudního řízení a zejména ve znemožnění včasného zahájení přezkumného řízení, které v době podání žaloby představovalo nejefektivnější ochranu porušených práv žalobce, neboť na rozdíl od ochrany poskytované soudy v podobě rozhodnutí o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, mohl krajský úřad v přezkumném řízení Souhlas pro nezákonnost zrušit. Jelikož podání soudu činil vedoucí žalovaného, je kritika jeho postupu soudem o to důraznější. Popsaný přístup k soudu a účastníkům považuje krajský soud za nepřijatelný a žalovaný se jej musí v budoucnu důsledně vyvarovat.

10. K věci samé krajský soud v první řadě poukazuje na závěr vyslovený Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 20. 6. 2019, č. j. 9 As 131/2019-64: „Územní souhlas je zjednodušený proces umístění záměru do území, který je primárně určen pro záměry nekonfliktní, u nichž se nepředpokládá ani střet s veřejnými zájmy, ani zásah do práv vlastníků okolních nemovitostí. Stavební zákon to vyjadřuje slovy ‚poměry v území se podstatně nemění‘. Jestliže je z podkladů zřejmé, že záměr ovlivní své okolí podstatným způsobem, pak lze těžko dospět k závěru, že se poměry v území podstatně nemění. Takový záměr poté není možné umístit pomocí zjednodušeného procesu (územního souhlasu), ale je nutné ohledně něj vést řádné územní řízení.“ S tímto závěrem se krajský soud zcela ztotožňuje.
11. Nezákonnost žalobou napadeného Souhlasu, který je dle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 9. 2019, č. j. 1 As 436/2017-43, (usnesení *Souhlasy II.*), třeba považovat za rozhodnutí podle § 65 s. ř. s., spatřuje žalobce v nesplnění zákonné podmínky stanovené v § 96 odst. 3 písm. d) a dle § 105 odst. 2 písm. f) stavebního zákona.
12. Dle § 96 odst. 3 písm. d) stavebního zákona oznámení záměru obsahuje kromě obecných náležitostí údaje o požadovaném záměru a identifikační údaje dotčených pozemků a staveb. K oznámení oznamovatel připojí souhlasy osob, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být umístěním stavebního záměru přímo dotčeno; souhlas s navrhovaným záměrem musí být vyznačen na situačním výkresu; souhlas se nevyžaduje v případech stavebních záměrů uvedených v § 103, pokud nejsou umístěny ve vzdálenosti od společných hranic pozemků menší než 2 m.
13. Dle § 105 odst. 2 písm. f) stavebního zákona k ohlášení stavebník připojí souhlasy osob, jejichž vlastnické právo nebo právo odpovídající věcnému břemenu k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být prováděním stavebního záměru přímo dotčeno; souhlas musí být vyznačen na situačním výkresu.
14. Dle § 96a odst. 2 stavebního zákona podá-li stavebník oznámení záměru podle § 96 a ohlášení stavebního záměru podle § 105, vydá stavební úřad společný souhlas, za předpokladu, že jsou splněny požadavky a podmínky § 96 a 105. Ke společnému oznámení záměru stavebník připojí doklady podle § 96 odst. 3 písm. a) až e) a dokumentaci podle povahy záměru uvedenou v § 105 odst. 2 až 6.
15. Citovaná ustanovení stavebního zákona zakotvují jednu z řady hmotněprávních podmínek, kterou musí oznamovatel (stavebník) splnit, hodlá-li využít zjednodušeného postupu při povolování staveb a domoci se vydání územního souhlasu, souhlasu s provedením ohlášeného stavebního záměru, resp. společného souhlasu, namísto řádného územního rozhodnutí a stavebního povolení. Touto podmínkou je, že na situačním výkresu, který je součástí grafické části dokumentace, vyznačí oznamovatel/stavebník souhlas osob, jejichž vlastnické právo nebo právo odpovídající věcnému břemenu k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být umístěním/prováděním stavebního záměru přímo dotčeno [srov. citované § 96 odst. 3 písm. d) a § 105 odst. 2 písm. f) stavebního zákona]. V posuzované věci soud z doložené dokumentace ověřil, že stavebník na situačním výkresu souhlas žádného z vlastníků okolních nemovitostí nevyznačil.
16. Ve smyslu § 96 odst. 5, resp. 96a odst. 5, resp. § 107 odst. 1 stavebního zákona nemůže být souhlas stavebním úřadem vydán, nesplňuje-li oznámení nebo záměr podmínky pro jeho vydání, nebo mohou-li být přímo dotčena práva dalších osob. Dojde-li stavební úřad k závěru, že souhlas některého z vlastníků sousedních nemovitostí oznamovatel neobstaral, ačkoli tak měl učinit, neboť vlastnické právo této osoby může být záměrem přímo

dotčeno, pak mu musí pomoci vadu v podobě této chybějící náležitosti odstranit, a nebude-li vada odstraněna, rozhodne stavební úřad o provedení „klasického“ územního, resp. stavebního řízení.

17. V rozsudku ze dne 27. 9. 2018, č. j. 9 As 215/2018-33, Nejvyšší správní soud uvedl: *„Jednou z podmínek vydání územního souhlasu je tedy skutečnost, že stavební úřad neshledá přímé dotčení práv dalších osob. Z § 96 odst. 4 stavebního zákona pak vyplývá, že územní souhlas není výsledkem správního řízení, ale je vydáván na základě jiného postupu dle stavebního zákona. Dle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 9. 2012, č. j. 2 As 86/2010 - 76, územní souhlas není rozhodnutím, ale jiným úkonem dle části čtvrté zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů. Přestože je dle aktuální judikatury soudní ochrana práv třetích osob zaručena žalobou na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu dle § 82 s. ř. s. (a nepřezkoumatelnost územního souhlasu tedy pojmově nepřichází v úvahu), poukázal krajský soud správně na to, že územní souhlas musí být jakožto akt veřejné moci nabrazující rozhodnutí odůvodněn.“* Dále Nejvyšší správní soud odkázal v této souvislosti na § 15a odst. 2 (a krajský soud dodává též odkaz na § 15c odst. 2) vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve znění pozdějších předpisů, podle kterých musí souhlasy stavebního úřadu obsahovat mj. údaje o splnění podmínek pro jejich vydání.
18. Z uvedeného vyplývá, že pokud i při dřívější judikatuře (založené na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 9. 2012, č. j. 2 As 86/2010-76), kdy byla soudní ochrana práv třetích osob proti účinkům souhlasů podle stavebního zákona zaručena žalobou na ochranu před nezákonným zásahem, upozorňovaly soudy na to, že územní souhlas musí být odůvodněn (viz také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 6. 2019, č. j. 9 As 131/2019-64), pak tím spíše tato povinnost platí v současné době, kdy jsou souhlasy vydávané stavebními úřady považovány dle usnesení rozšířeného senátu *Souhlasy II.* za rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. Shledá-li soud, že přezkoumávané rozhodnutí neobsahuje všechny právními předpisy vyžadované náležitosti, jedná se o rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
19. V posuzované věci v žalobou napadeném Souhlasu jakýkoli přezkoumatelný závěr o tom, že je splněna podmínka absence možnosti přímého dotčení práv dalších osob, schází. Ze Souhlasu se nepodává, že by žalovaný potencialitu přímého dotčení práv vlastníků sousedních pozemků a staveb posuzoval. Stavební úřad se omezil na pouhé konstatování, že *„společné oznámení splňuje požadavky § 96a odst. 2, § 96, § 104 odst. 1 a 2 a § 105 stavebního zákona“*, což v žádném případě nelze za přezkoumatelné odůvodnění považovat. Souhlas je proto nepřezkoumatelný.
20. S ohledem na obsah žalobních námitek považuje krajský soud za nezbytné dále uvést, jakými skutečnostmi se bude žalovaný povinen zabývat při novém posouzení stavebníkovy oznámení.
21. Ve vztahu ke stavebním záměrům, u nichž je možné nahradit povolovací proces méně formálním souhlasem, stanovil stavební zákon v § 96 odst. 3 písm. d) a v § 105 odst. 1 písm. f) ve znění účinném do 31. 12. 2017, že žadatel, resp. stavebník, k žádosti, resp. oznámení připojí souhlasy osob, které mají vlastnická nebo jiná věcná práva k pozemkům nebo stavbám na nich a tyto pozemky mají společnou hranici s pozemkem, na kterém má být záměr uskutečněn. Souhlas byl tedy vyžadován toliko od tzv. přímých (mezujících)

sousedů. Od 1. 1. 2018, kdy nabyl účinnosti zákon č. 225/2017 Sb., byl však text příslušných ustanovení stavebního zákona změněn do podoby uvedené v odst. 12 a 13 tohoto rozsudku. Podmínka společné hranice pozemků byla vypuštěna. Dotčenou osobou, jejíž souhlas se záměrem je třeba na situačním výkresu vyznačit, je dle stavebního zákona ve znění účinném od 1. 1. 2018 třeba rozumět osobu splňující podmínku, že je vlastníkem (či oprávněným z věcného břemene) *sousedního* pozemku či stavby a její vlastnické právo k takovému pozemku či stavbě může být umístěním, resp. prováděním stavebního záměru přímo dotčeno.

22. Výklad pojmu *soused*, resp. *sousední* lze označit za judikaturně ustálený. Ačkoli v případě vydávání souhlasů dle stavebního zákona nevedou stavební úřady řízení, v nichž by vystupovali účastníci, je zcela přiléhavý odkaz žalobce na nález Ústavního soudu ze dne 22. 3. 2000, sp. zn. Pl. ÚS 19/99, publikovaný pod č. 96/2000 Sb., z něhož vyplývá, že potenciální okruh účastníků řízení vedených podle stavebního zákona není možné omezovat jen na vlastníky nemovitostí přímo sousedících s pozemkem navrhované stavby, majících s ním společnou hranici. Nejvyšší správní soud ve své judikatuře následně dovodil, že pojem *sousední* pozemek podle nového stavebního zákona je nutné vykládat ve shodě s výše uvedeným nálezem (srov. např. rozsudek ze dne 19. 6. 2009, č. j. 5 As 67/2008-111, nebo ze dne 14. 2. 2014, č. j. 6 As 10/2013-58), a to tak, že se nejedná pouze o pozemek mající společnou hranici s pozemkem, na kterém má být stavební záměr realizován, nýbrž že sousedství je třeba chápat širěji, jelikož stavby se neprojevují jen v hranicích stavebního pozemku. Sousedním pozemkem tak může být i pozemek „za potokem“, „za cestou“, „za bagatelním, co do výměry, vklíněným pozemkem ve vlastnictví jiné osoby“ atp.
23. Stavební úřad proto musí posoudit, zda s ohledem na vzdálenost rodinného domu stavebníka č. p. 263, na němž má být nástavba realizována, od pozemku a rodinného domu žalobce, a dále s ohledem na výšku rodinného domu č. p. X po zbudování nástavby, lze pozemek žalobce posoudit jako *sousední* (byť nemezující).
24. Dojde-li stavební úřad k závěru, že se o *sousední* pozemek a stavbu jedná, musí následně posoudit, zda by vlastnické právo žalobce mohlo být záměrem stavebníka přímo dotčeno.
25. Nejvyšší správní soud již ve vztahu k § 34 odst. 1 stavebního zákona z roku 1976 judikoval, že „neurčitý právní pojem ‚přímo dotčen na vlastnickém právu‘ je nutno interpretovat vždy s ohledem na okolnosti spočívající v povaze umísťované stavby a jejích možných dopadech na okolí.“ (podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2008, č. j. 1 As 16/2008 - 48). Obdobně při výkladu nového stavebního zákona Nejvyšší správní soud v rozsudcích ze dne 25. 5. 2016, č. j. 1 As 35/2016-38, či ze dne 11. 4. 2019, č. j. 4 As 17/2019-68, uvedl: „Pro naplnění definice účastnictví postačuje pouhá možnost (zvýrazněno krajským soudem) přímého dotčení na právech nebo povinnostech rozhodnutím, které má být ve správním řízení vydáno. Tato možnost přitom musí být reálně myslitelná, nikoliv pouze hypotetická. Zároveň musí být splněna podmínka, že práva nebo povinnosti mohou být rozhodnutím dotčeny přímo, tedy bezprostředně. Je povinností správního orgánu v jednotlivých případech posoudit, kteří z vlastníků „sousedních“ pozemků a staveb na nich mohou být konkrétním rozhodnutím dotčeni přímo.“
26. Odborná literatura k nárokům na posouzení potenciálního dotčení vlastnických práv k *sousedním* pozemkům uvádí: „U *sousedů* lze připustit dotčenost nejrozumnějšího druhu, které mnohdy najdou odraz i v tzv. občanskoprávních námitkách, jako jsou námitky zastínění, narušení soukromí, hluku, prachu a dalších imisí. Tyto námitky je stavební úřad kompetentní

posoudit a vypořádat, přičemž rozhodným vodítkem pro něj není splnění normových hodnot, ale posouzení poměrů v území a součtu jednotlivých negativních vlivů. Z těchto důvodů by měl také účastenství v územním řízení pojímat spíše šířeji s tím, že bližší posouzení možného dotčení práv k sousední nemovitosti může proběhnout již v samotném řízení.“ (viz PRŮCHA, Petr. Stavební zákon: praktický komentář: podle stavu k 1. lednu 2017. Praha: Leges, 2017, komentář k § 85).

27. Uvedené závěry lze bez dalšího vztáhnout i na v této věci posuzovaná ustanovení § 96 odst. 3 písm. d), § 96a odst. 5 a § 105 odst. 2 písm. f) stavebního zákona. Stavební úřad proto musí mít na paměti, že pro nutnost obstatat souhlas vlastníka sousedního pozemku postačuje možnost (potencialita) přímého dotčení jeho práv.
28. Krajský soud s ohledem na výše uvedené ruší žalobou napadené rozhodnutí (Souhlas) podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. z důvodu jeho nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů a věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude žalovaný při novém posouzení oznámení stavebníka vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku dle § 78 odst. 5 s. ř. s.
29. O náhradě nákladů řízení mezi žalobcem a žalovaným bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že v řízení plně procesně úspěšný žalobce má právo vůči žalovanému na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.
30. O nákladech řízení osoby zúčastněné na řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Nesplní-li povinný, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat nařízení exekuce.

Olomouc 30. června 2020

Mgr. Barbora Berková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.